

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

133

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εσωτερικού Δραχ. 5
Εξωτερικού Φράγ. 8
Διατρίβει και καταχωρήσει. Κατ' αποκοπήν.

Εκδίδεται

Απαξ της εβδομάδος

Αι επιστολαί και κτήσεις αποστέλλονται τη

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Η εφημερίς ημών θα εκδίδεται του λοιπού κατά Σάββατον και εν Πειραιεί. Αποχωρήσαντες δε του Κ. Δ. Αλδανάκη, πάσα αίτησις δέον να απευθύνεται «Πρός τὴν διευθυνσιν τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθέρων» εἰς Πειραιᾶ», καὶ πρὸς ταύτην ἀποκλειστικῶς νὰ ἀποστέλλωνται καὶ αἱ συνδρομαί.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Η αγορά έδειξε σήμερα σημεῖα καλλιτερέσεως. Επί του συναλλαγματός και του χρυσού επικράτησε άπραξία.

Αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων ἔξων ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Σιδηρόδρομος Πελοποννήσου	Δρ.	36.50
» Ἀθηνῶν-Παρ.	»	343.—
» Θεσσαλίας	»	142.—
» Αζυρίου	»	63.—
Δημ. Ἔργων	»	52.—
Πιστωτικῆς	»	5.—
Βιομηχανικῆς	»	69.—
Ἡπειρωτικῆς	»	255.—
Μετοχαὶ Ἑθνικῆς	»	3,520.—
Λαχειοφόροι αὐτῆς	»	624.—
Τραπεζῆς Ἀθηνῶν	»	128.—
Ἐργοληψίων	»	230.—
Πορτοφολίου	»	55.—
Παυλῶν. ἀποσπείρας	»	145.—
Διόρυγος Κορίνθου	»	450.—
Ὁρ. προεκτ. σιδ. Ἀθ.-Παρ.	»	190.—
Μετοχὰι » » »	»	160.—
Μονοπωλίον	δρ.χ.	180.—

Συνάλλ. ὄψεως ἐπὶ Γ' αὐλίας 176 1)2, ἐπὶ Ἀγγλίας ὄρχ. 44.45, γλ. 3.57 μάκρον δρχ. 2.18, Εἰκοσάφρακτον δρχ. 35.10, Ἀγγλικὴ λίρα δρχ. 43.95, τσερκικὴ 39.80.

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτη τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθέρων».

Διαβάζω ταχτικά τὴν εφημερίδα σου καὶ ἀποφάσισα νὰ σοῦ στείλω καὶ ἐγὼ μίαν ἐπιστολήν, γραμμένη μετὰ τὴν γλώσσαν τῶν χωρικῶν, ὅπως μιλάμε ἐμεῖς οἱ χωριάταις, γιατί μόνον μ' αὐτὴ τὴν γλώσσαν μπορούμε ἐμεῖς νὰ ποῦμε τὸν πόνο μας, ὅπως μᾶς λέει ἡ καρδιά μας, καὶ ὅχι ὅπως γράφετε σεις οἱ γραμματισμένοι, καὶ ἂν θέλατε, ἀνθρώποι, πρὶν εἰς τὴν εφημερίδα σου.

Εγὼ λοιπὸν εἶμαι Μυλοποταμίτης καὶ ἔζησα καὶ ἔφαγα ὅλα μου τὰ νιάτα εἰς τὴν θάλασσα, καὶ ἐβασανίστηκα, καὶ ἐθαλασσοπνίγηκα καὶ ἑκατὸ φορὰς εἶδα τὸ χάρο, μπροστά μου, καὶ ἔτσι μπόρεσα νὰ ἀποχτήσω μία μικρὴν περιουσίαν διὰ τὰ γηνραιά μου γιὰ νὰ ζήσω τὴ γυναῖκά μου καὶ τὰ παιδιὰ μου.

Καὶ ἀφ' οὗ δὲν μπορούσα πλέον νὰ πολεμῶ μετὰ τὴν ἀγρία τὴν θάλασσα, ἤλθα ἐδῶ εἰς τὸ χωριὸν μας καὶ ἡσυχάζα κάμποσα χρόνια μετὰ τὰ παιδιὰ μου, καὶ δὲν ἐξέταζα τίποτε γιὰ τὸν κόσμον, καὶ δὲν μ' ἐνιάζε καθόλου γιὰ τὰ πολιτικὰ

Μὰ κατὰ κακὴ μου τύχη, ὅταν εἶχαμε τὴν τελευταίαν ἐκλογαίαν, καὶ πέτυχε βουλευτὴς μας ὁ Στᾶν, ἄρχισε καθεμὲρα νὰ μᾶς βάζῃ λόγους, σὰν κατὰ ποῦ θυμῶμαι ποῦ ἐδῆλα εἰς τὸ θέατρο ὅταν ἤμουνα στὴ Θεσσαλονίκῃ, καὶ νὰ μᾶς λέῃ πὼς τάχα εἶναι στὴν Ἀθῆνα ἕνας ἀνθρώπος πρὶν μεγάλος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ποῦ τὸν ἔλεγε Σωτήρα, καὶ πὼς αὐτὸς ὁ Σωτῆρας ἐστάληκε ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν γιὰ νὰ πάρουμε τὴν Πόλιν, καὶ πὼς βγάζει κατὰ χαρτιά, ποῦ τὰ πούλαει σήμερον φθινά, καὶ ἕστερον θὰ ἀκριβήνουν καὶ θὰ πουλιῶνται εἰς τὸ διπλὸ καὶ τριπλῶν, καὶ χαρὰ ἔκεινον ποῦ προφθάσῃ νὰ ἀγοράσῃ ἀπὸ αὐτὰ τὰ χαρτιά τοῦ κουδέρνου, γιατί θὰ κἀνῃ τὴν τύχην του καὶ θὰ διπλασιάσῃ τὴν περιουσίαν του.

Ἔτσι καὶ ἐγὼ, ἀκούοντας καθημερινῶς αὐτὰ, καὶ μετὰ πρὸς πρὸς τοῦ βουλευτοῦ μας τοῦ Στᾶν, καὶ μετὰ τὸ νὰ ἔχω κορίτσα νὰ παντρεύω, ἔκανα τὸ σταυρόν μου, καὶ ἐπούλησα ὅ,τι εἶχα καὶ δὲν εἶχα, καὶ ἔτρεξα καὶ ἀγόρασα ἀπὸ αὐτὰ τὰ χαρτιά, ποῦ μᾶς ἔλεγε πότε χρεώγραφο καὶ πότε μετοχάρις τὸ στόμα τοῦ Στᾶν, καὶ ἔτσι τὴν ἔπαθα καὶ ἐγὼ, ἅπως τὴν ἔπαθαν ὅλοι οἱ συγχωριανοί μου, κατὰ τὴν παροιμίαν, ποῦ λέγει, «πὼς πᾶν οἱ στραβοὶ στὰν ἄδην, — βλὲ πονταρὸς ἔνας τὸν ἄλλον».

Ἀφ' οὗ λοιπὸν τὰ ἀγόρασα καὶ μετὰ κρυφὴν χαρὰν τὰ ἔκρυψα εἰς τὴν κασέλαν μου, ἐπερίμενα ἀπὸ μῆνα σὲ μῆνα νὰ ἔλθῃ ἐκεῖνὴ ἡ εὐλογημένη ὥρα, ποῦ θὰ ἐδίπλαζα τὴν περιουσίαν μου, καὶ θὰ ἔκανα ὅλα αὐτὰ τὰ χαρτιά λίραις καὶ τάλλα, κατὰ τὸ λέγειν τοῦ Στᾶν.

Μὰ ἐδῆλα νὰ περνᾶνε οἱ μῆνες καὶ τὰ χρόνια, καὶ ἀκόμα δὲν ἔφτανε ἐκεῖνὴ ἡ χρυσοῦς ἡμέρα καὶ πηγαινορχόμουνα εἰς τὴν χώρα, καὶ ρωτοῦσα τὸν Στᾶν πότε θὰ πάρω τῆς λίραις ἀπὸ τὸ κουδέρνον, καὶ ὅλο ὑποσχέσεις μοῖ ἔδινε, καὶ ἐγὼ στὴν ἀρχὴν ἐπίστευα, σὰν ἀπλοϊκὸς ἀνθρώπος, μὰ ἕστερον ἄρχισαν νὰ μὲ μπαίνυν ψεῖδες οἱ στὰ ἀῖτιά, καὶ ἀξαφνὰ ἔνα πρωὶ μετὰ ξυπνᾷ ἕνας φοβερός καὶ τρομερὸς κρότος, σὰν νὰ ἐρριζᾶν χίλιαις δυναμίταις, καὶ τρέχω τρομαγμένος καὶ ρωτῶ καὶ μαθαίνω ὁ κοιμοῖσθαι τὸ μεγάλο καὶ τρανὸν κᾶν ὅνι, ποῦριζε τὸ κουδέρνον μας καὶ ὁ Σωτῆρας μας, καὶ μαθαίνω μετὰ θρήνους καὶ μετὰ κλάμματα πὼς τώρα πρὶν ὅλα ἐκεῖνα τὰ χαρτιά μοιάζουν σὰν τὰ μουφλούζικα συναλάγματα, καὶ ὅτι δὲν ἀξίζουν τίποτε γιατί τὸ κουδέρνον δὲν ἔχει νὰ πληρώσῃ, μετὰ λίγα λόγια, «ὅτι καὶ ἐγὼ καὶ ὅλοι οἱ συγχωριανοί μου, ἐχάσαμε ὅλην τὴν περιουσίαν μας, καὶ ἐμεῖς ἐμεῖς τρισάθλιοι καὶ δυστυχισμένοι εἰς τοὺς δρόμους, βυθισμένοι εἰς τὴν φτώχειαν καὶ τὴν δυστυχίαν!».

Ἀρχισα τότε ὁ δυστυχισμένος νὰ τραβῶ τὰ μαλλιά μου καὶ νὰ κλαίω ἀπαρηγόρητα γιὰ τὸ συμβῆναι ποῦ μετὰ βοήθη

καὶ ἐρράγιζε ἡ καρδιά μου ποῦ ἐδῆλα ὅτι ἄφηνω στοὺς πέντε δρόμους τὰ δυστυχισμένα τὰ κορίτσα μου.

Μέσα σ' αὐτὴ τὴν δυστυχίαν καὶ τὴν ἀπελπίαν μου, ἔρχονται μιά μερὰ καὶ τὰ δύο παιδιὰ μου ἀπὸ τὸ σχολεῖο τὸ ἑλληνικὸ καὶ μοῦ λένε ὅτι τὰ ἐδίωξε ὁ δάσκαλος ἀπὸ τὸ σχολεῖο, γιατί γιὰ νὰ τὰ δεχθῇ πρέπει, λέει, νὰ πληρώσω φόρον εἰς τὸ κουδέρνον, γιατί τὴν τοιο νόμον ἔκανε ὁ Στᾶν καὶ ὁ Σωτῆρας του. Τότε πρὶν δὲν ἔδρω καὶ γὼ σὲ τί ἀπελπίωσα ἔφτασα, καὶ ὁ Θεὸς μ' ἐφύλαξε ἀπὸ μεγαλύτερον κακόν, ὅταν ἀπάντησα αὐτόνε τὸν φορομπήχτην τὸν Στᾶν, ποῦ μοῦ ἔκαμε τέτοια παταστροφὴ μετὰ τὰ λόγια του καὶ τὰ ὑποσχέσεις, ὅση δὲν θὰ μπόκαναν οἱ Ἀλτζερῖνοι, ἂν μ' ἐπῆναν ὅταν πάλαιθα στὴ θάλασσα.

Ἔτσι λοιπὸν, ἀφ' οὗ ἔχασα ὅ,τι εἶχα καὶ ὅλους τοὺς κόπους τῆς ζωῆς μου μετὰ τὰ λόγια τοῦ Στᾶν, ἔκλεισα τὰ μάτια μου, καὶ νὰ ἀποφάσισα νὰ πάρω τὰ δύο παιδιὰ μου καὶ φεύγω πάλιν εἰς τὴν ξενιτιάν, νὰ βγάλω τὸ ψωμὶ τῶν παιδιῶν μου. Ἀλλὰ πάλιν δὲν προφθάσα νὰ τὸ πῶ στὸ σπῆτι μου, καὶ πέφτουν στὸ λαιμόν μου καὶ στὰ πόδια ἡ γυναῖκά μου καὶ τὰ κορίτσα μου, νὰ μὴ τῆς παραιτήσω ἀπροστάτευτα εἰς τοὺς σταυρωτῆδες τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας, ποῦ μᾶς ἔφερε ὁ ἴδιος Στᾶν, καὶ σὰν νὰ μὴ μᾶς ἔφταναν ὅλα τὰ ἄλλα, πρέπει νὰ πληρώσωμε τώρα καὶ γιὰ αὐτὴν ἄλλο φόρον κεφαλιάτικο, μιά δραχμὴν ὁ καθένας μας, καὶ ξεχωριστὰ διὰ κονάκια καὶ τὰ ἐρίφια μας καὶ ἡ ὀρνιθὴς μας.

Ἀναγκάστικα λοιπὸν νὰ μείνω ἐδῶ στὴ φτώχεια καὶ τὴν δυστυχίαν μου, καὶ περιμένω πότε θάρθῃ ἐκεῖνὴ ἡ εὐλογημένη ἡμέρα, ποῦ θὰ ξαναπάω πάλιν νὰ ψηφίσω, καὶ τότε θὰ πῶ ἐκεῖνο, ποῦ μοῦ ἔμαθε ὁ Παπὰς στὴν ἐκκλήσιαν, «νὺν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα», καὶ μετὰ ὅλην τὴν καρδίαν θὰ μαυρίσω τὴν κάλπην του καὶ ἕστερον θὰ πῶ «ἔλα τώρα, Θεέ μου, πάρε τὴν ψυχὴν μου, γιατί πεθαίνω εὐχαριστημένος, ποῦ μετὰ ἀξίωσης νὰ ἐκδικηθῶ αὐτὸν τὸν φορομπήχτην».

Μυλοποτάμιος 17 Ἰουλίου 1894.

ΦΟΒΕΡΟΝ ΔΥΣΤΥΧΜΑ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Ἐκρηξίς τορπίλλης. — Τὰ θύματα.

Οἱ ἑβραῖοι χηλικεῖς ἀδελφοὶ Ὁσμὸν ἠγόρασαν παρὰ τοῦ Λαυδ Πολίτου τορπίλιν, τὴν ὁποῖαν αὐτοὶ εἶχεν ἀγοράσει πρό τινων ἡμερῶν παρὰ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ οἰκιστοῦ Θ. Δελλαπόρτα. Οὗτος ἐπίσης εἶχεν ἀγοράσει αὐτὴν παρὰ τινος ἀλλείως, ἀνασύρωντος αὐτὴν ἐκ τῆς θαλάσσης πρό τινων ἐτῶν κατὰ τὴν θέσιν Ἰλδο, ὅπου τὴν εἶχε εὖρον ὁ ἀποσπείρας χηλικεῖς παρὰ

Ἰσχυροὶ καὶ ἀπειλαὶ κατοχῆς καὶ ἀποκλεισμοῦ

Τηλεγραφῶν τὴν ἐπισκοπὴν τῆς ἀποστολῆς τῶν ἀνωτέρω εἰδήσεων, ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Κήρυκος» λέγει τὰ ἑξῆς: Τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας ἐν Βερολίνῳ εἶναι ἡ συμπεριφορὰ τῆς Ἑλληνικῆς κυβέρνησεως. Αἱ προτάσεις τοῦ κ. Μανωλά

Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Κολωνίας» γράφει τὰ ἑξῆς: «Ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις ὑπέδειξε νὰ

Ὁ κατὰ τὴν ἀπωτάτην Ἀνατολὴν ἐκραγεῖς πό-
λεμος μετὰ Σινικῆς καὶ Ἰαπωνικῆς διεξαγεται
μετὰ φρικαλέας σκληρότητος ἐκατέρωθεν, καὶ
μετὰ πείσματος καὶ καρτερικῆς ἰδιόζουσας εἰς τὴν
μογγολικὴν φυλὴν. Ἐκ τῆς καταθυθίσεως ὑπὸ
τοῦ ἰαπωνικοῦ στόλου ὀπλιταγωγῶν ὑπὸ ἀγγλι-
κὴν σημαίαν φέροντος σὺν στρατιῶταις εἰς Κο-
ρέαν καὶ συνοδευομένου ὑπὸ τοῦ σινικοῦ στόλου,
ἀπέδειχθη ἡ κατὰ θάλασσαν ὑπεροχὴ τῆς Ἰα-
πωνίας, συγχρόνως ὅμως καὶ τὸ ἀτρόμητον καὶ
τὸ καρτερικὸν τῶν σινῶν. Κατὰ τὴν κοινὴν ὁμο-
λογίαν, οἱ εἶναι οἱ εὐρισκόμενοι ἐπὶ τοῦ ὑπὸ
τορπίλλης καταθυθισθέντος ἀνωτέρω ὀπλιταγω-
νοῦ ἐπυροβόλου ἀτόμητοι μέγιστοι εὐ τὰ ὅπλα
καὶ τὸν πλοῦτον πλοῦτον.

ζωή, μετ' ἧς ἐπὶ τῆς ἐκείνης ἀρχῆς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. Ἀλλὰ καὶ αἱ μέγροι τοῦδε κατὰ ζῆλον γενόμενοι συμ- πλοκαὶ ἀπέβησαν ὑπὲρ τῶν ἰαπωνίων. Τὸ τέλος ὅμως τοῦ πολέμου εἶνε ἀδύνατον· παρὰ πάντων δὲ θεωρεῖται ἀδύνατος πᾶσα μεσολάθεσι τῶν εὐ- ρωπαϊκῶν δυνάμεων, μετὰ τὴν διακήρυξιν μά- λιστα τοῦ σίνου ἀντιβασιλέως τῆς Πητσιλὴ ὅτι ἡ Κίνα θὰ πολέμησῃ μέχρι ἐσχάτων. Ἡ ἐκδο- σις τοῦ πολέμου ἐξαχθεῖται ἐκ τῆς συγκροτηθη- σμένης ναυαρχίας μετὰ τῆς πρὸ τινων ἡμε- Ͼν ἐκπληρώσεως μοίρας τοῦ Πηλαιάκ τοῦ σινι- κοῦ στόλου καὶ τοῦ ἰαπωνικοῦ, καὶ ἐὰν μὲν νι- κήσωσιν οἱ ἰάπωνες ἡ Κορέα ἀπολεσθήσεται διὰ παντός διὰ τὴν σινικήν, μετ' ὧν τὰς στρατίας ἀς τυχὸν ἤθελε συνεγείρει ἐκ Μαντζουρίας, Μογ- γολίας καὶ τῶν ἄλλων σινικῶν χωρῶν, ἐὰν δὲ νικήσωσιν οἱ σῖναι θὰ προσαρτησώσιν εἰς τὴν κρά- τος τὴν τὴν Κορίαν, ἢ θὰ συσφίγγωσι τοὺς δε- σμούς τῆς πολιτείας.

Τῶν ὅμως προέρχονται εἰς τὸ μέσον τὰ εὐρωπαϊ- κά συμφέροντα καὶ ἰδίᾳ τὰ ρωσικά καὶ βρετα- νικά. Καὶ ἡ μὲν Ρωσία οὐδέποτε θὰ ἐπιτρέψῃ ἡ Κορέα νὰ περιέλθῃ εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Ἰα- πωνίας τὸ αὐτὸ δὲ θὰ πράξῃ καὶ ἡ Ἀγγλία ἀ- πέναντι σινικῆς κατοχῆς αὐτῆς. Ἐπὶ ἐνδεχόμε- νη περιπτώσει τοῦ μετὰ τὴν ἐκπληρωσὴν τοῦ πολέμου μετὰ τὴν Κίνα, καὶ ἰαπωνίας, αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ἀπαριθμοῦσι τὰς δυνάμεις αἱ ἡ Ρωσία ἐπὶ τοῦ παρόντος δύναται νὰ διαθέσῃ ἐν περιπτώσει συμ- μετοχῆς αὐτῆς εἰς τὸν πόλεμον, ἀναριθμοῦσι δὲ αὐτὰς εἰς 25 τάγματα πεζικοῦ, 20 σφινίας ἰππικοῦ καὶ 64 πυροβόλα, ἐν ὧν 20,000 ἄν- ὄδρας. Τὰ στρατεύματα δὲ ταῦτα ὄντα ἤδη ἰ- στρατωνισμένᾳ δυστικῶς, ἀπαιτοῦσι μῆνας ὅλους ὥπως φθάσωσιν εἰς Βλαδιβοστόκ, παρὰ τὰ βόρεια μεθόρια τῆς Κορέας· ὁ δὲ ρωσικὸς στόλος εἰς τὰ ὕδατα τῆς Κορέας ἀποτελεῖται ἐκ 12 πλοίων, 2 μετ' ἐκπληρώσεως ἀντιβασιλέως, 10 πλοίων κα- φῶν. Ὅστε ἡ Ρωσία εἶνε ὅπως ἀπεφασκεύσας διὰ πᾶν ἀπρόσπτον ἐν τῇ διεξαχσμένῃ σινικῇ πολέμῳ. Ἡ Ἀγγλία δὲ μόνον ναυτικὴν δύνα- μιν δύναται νὰ διαθέσῃ. Τὸ ἀσύμφορον ὅμως τῆς συμμετοχῆς τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων εἰς τὸν πόλεμον τοῦτον θέλει ἀναγκάσει αὐτὰς νὰ με- ταχειρισθῶσιν ἀπασαν τὴν ἐπιρροὴν τὴν πρὸς κα- τάκτους αὐτοῦ.

Ἐπὶ τέλος ὁ Θεὸς μᾶς
Τὰ μελέτεια. ἔλυθη. Ἀπὸ τὰ μέσα τῆς παραλήψεως ἐβδωμάδος ὁσοερώτατα μελέτεια ἤρχισαν νὰ φουσῶν. Οἱ περιπατηταὶ τῆς Μουνυλίας ἀνέπνευσαν. Οἱ παρὰ τὴν παραλίαν τῆς Φρεαττίας συναζόντες εὐρίσκονται τώρα μάλιστα μετὰ τὴν σελήνην, εἰς ἀληθῆ Παράδεισον. Μερικοὶ ὅμως ἀποφεύγοντες ὅλα ταῦτα, καταφεύγουν εἰς τοὺς παρὰ τὸ στό- μιον τοῦ λιμένος τῆς Μουνυλίας βράχους, ὅπου ρεμβάζουν μετὰ τὰς ἐπιπλεούσας λέμβους καὶ βλέ- πουν τοὺς περιπατητάς χωρὶς νὰ βλέπωνται ἀπ' αὐτοῦς. Ἰδιοτροπία καὶ αὕτη, εὐχάριστος ὅμως καὶ πλήρης μαγείας. Πρέπει νὰ τὸ παραδε- χθῶμεν.

εἰσέτι δὲν παρήλθεν ἀπὸ τῆς
Ἑβδομάς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ κοινωνία Ἀ- θηνῶν καὶ Παιραιῶς ἐθρῆνει τρεῖς προσφιλεῖς ὑπάρξεις τὰς ὁποίας κατίπεν ἡ θάλασσα, καὶ ἕτερον δυστύχημα πλέον φο- βερὸν, ἀνήγγειλεν ἡμῖν προχθὲς ὁ τηλεγράφος· ἡ Ἰοστεφῆς καὶ ποιητικωτάτη νῆσος Κέρκυρα, διατελεῖ ἐν κλαυμοῖς καὶ ὀδυρμοῖς, ὡς ἐκ τῆς ἐκρήξεως βόμβας πλήρους δυναμίτιδος· τὰ θυ- ματα εἶναι πολλά· καὶ ὡς νὰ μὴν ἤρκει τὸ φο- βερὸν αὐτὸ δυστύχημα, ταυτοχρόνως καὶ τὸ πῦρ συνεπλήρου τοῦ ἔργου τῆς καταστροφῆς. Τὰ καθ' ἑκάστα βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐν ἰδιαιτέρᾳ στήλῃ.

Τὸ Τρικουπικὸν σῶμα ἡρ-
Μεταστάσεις χισε ἀραιούμενον, ἀνεμὸς δὲ βουλευτῶν ἀποσυνθέτως ἤρχισεν ἀπὸ τι- νος νὰ πνέῃ· οἱ βουλευταὶ ἀπογοητευθέντες ἐκ τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Τρικου- πῆ.

ἀποσφύρονται ἀνὰ εἰς τῆς Κυβερνητικῆς φάλαγ- γος. Ἡ πρὸ τινος κυκλοφορήσασα εἰδήσις περὶ με- ταστάσεως τοῦ βουλευτοῦ Φηϊώτιδος κ. Δ. Κρί- τσα ἐπιβεβαιώται ἤδη. Ἡ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ ὑποστηρίξουσα αὐτὸν συναδέλφος ἐπιβεβαιώσα τὴν εἰδήσιν τῆς μεταστάσεως, ἐπιλέγει ὅτι τὸν κ. Κρίτσαν ἠνάγκασεν εἰς μεταστάσιν τὸ ἄλλει- νὸν σημεῖον εἰς ὃ ἐξῆκοντο τὰ τῆς πατρίδος ὑπὸ τὴν ἀκατανόμαστον διοίκησιν τῆς Κυβερνήσεως Τρικουπῆ· ὡς γεγονὸς πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐκ τοῦ Τρικουπικοῦ στρατοπέδου μεταστάσις βου- λευτοῦ τινος ἐκ Μεσσηνίας, περὶ οὗ ἐπιφυλασ- σόμεθα νὰ γραψῶμεν ἄμα ὡς λάβωμεν θετικὰς πληροφορίες περὶ τούτου.

τῆς «**Ἀκραπύλας**»
Τὸ δημοψήφισμα περὶ τῆς στρατ. ἀ-
στυνομίας ἐπίτυχι·
τὰ ἀποσταλλέντα ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ψηφοδέλτια, τὰ πλεῖστα σχεδὸν στιγματίζουσι τὰ ἀναμορ- φωτικά τεχνάσματα τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, καὶ ἀναγράφουσι διὰ μελανῶν χρωμάτων τὸν βασι- βουλαιισμόν καὶ τὸν τραμπουκισμόν τῶν σπα-θοφόρων· πανταχόθεν ἐνσπείρουσι τὸν φόβον, καὶ οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν κρυπτοῦσι τὸν αὐχένα ὡς νὰ εὐρίσκοντο εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ γιαννιτσαρισμοῦ.

Κάτω, ὄχι τὰς χε-
Κάτω . . . Κάτω. ρας ὡς ἰσχυρῶσιν
ἄλλοτε ἔξοχος πο-
λιτικός, ἀλλὰ τὰ τραχηλισμὰ τῶν καφενείων. Ἡ δὲ ὅλους εὐχάριστος αὕτη εἰδήσις μᾶς ἔρ- χεται ἐκ Γαλλίας, γνωρίζουσα ἡμῖν ὅτι ἀπὸ πολλοῦ κατηγορεῖται τὸ τραχηλισμὸν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Οἱ γάλλοι κατενόησαν τέλος ὅτι ἔπρεπε νὰ δοθῇ ἐν κτύπημα τελευτησῶν εἰς τὴν εὐγενή καὶ ὄχι τόσο ἐνδοξοῦσιν ἀντιθέσει τοῦ τρατα- ρισμοῦ, διὰ τούτου καὶ μετ' ἀπεφασιστικότη- τος προέβησαν εἰς τοῦτο, ἀπὸ τινος ὃ· ἑκάστος δύναται νὰ τρώῃ καὶ πίνει ὅ, τι θέλει καὶ νὰ πλη- ρῶνῃ ὅμως ὅ, τι πέρνει. Τὸ εὐχάριστον εἶνε ὅτι οὐδεμίαν ἔφερον ἐνστάσιν εἰς τὸ διάδημα τοῦτο τῶν ἀνδρῶν αἱ γαλλίδες, ἀλλὰ τὸ ὑπεδέχθησαν καὶ αὐταὶ μετ' εὐχαριστήσεως καὶ μάλιστα τὸ καθιέρωσαν ὡς συρμόν—καὶ ἴσως εἶνε ὁ λογικώ- τερος μέχρι σήμερον τῶν Γαλλιδῶν συρμός, ἃ- ζιος ἀπομιμήσεως καὶ ἐκ μέρους ἡμῶν.

πάλιν ἡ κλοπὴ τῶν 32,000 ὀρ.
Ἄμ' αὕτη ἐν μέσαις Ἀθῆναις πῶς φᾶς φαίνεται; καὶ μήπως εἶναι αὐ- τὴ μονάχα; ἀρκεῖ ὅμως ὅτι ὁ κυβερνητικὸς τυ- πὸς γράφει μετὰ στοιχεῖα τῶν 12 ὅτι: Αἱ ἀρχαὶ εὐρίσκονται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ. Καὶ ἐπειτὰ φωνάζομεν ὅτι ἡ στρατιωτικὴ ἀστυνομία δὲν ἐκπληροῖ τὸν σκοπὸν τῆς Ἄμ' δὲ;

δυνατὸν αὕτη ἡ ἐταιρία τῶν
Δὲν εἶναι Vis-a-Vis νὰ κανωνίσῃ κάπως καλλίτερον τοὺς δρόμους τῆς, ἀφ' οὗ μάλιστα εὐρετόσην ὑποστήριξιν ἐνταῦθα; ἄλλως τε καὶ μερικοὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς πρέ- πει νὰ συμμορφωθῶσιν ὀλίγον, ὅτι πλεῖστοι τῶν συμπολιτῶν μᾶς παρρησιόησαν· καὶ δὲν ἔχουσι ἄδικον.

ποῦ ἐπὶ τέλος θὰ κα-
Δὲν γνωρίζομεν ταταλήξῃ ὁ ἀγὼν, ὁ ὁ- πόλος ἀπὸ τινος διεξάγε- ται μετὰ τῶν ἐνταῦθα ἀνταποκριτῶν τῶν ἐ- φημερίδων καὶ τῆς ἀστυνομίας μᾶς· αἱ ἀρχαὶ ἐπελήφθησαν ἀνακρίσεων καὶ ἡ κοινωνία ἀνυ- πομόνως ἀναμένει τὸ ἀποτέλεσμα· καίτοι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δύναμεθα νὰ ἐκφράσωμεν γνώμην, ἐν τοῖς τοῖς νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι τὸν δικαίον οἱ ἀστυνομικοὶ μᾶς νὰ κατασφύρονται τὸν κατὰ τοῦ τύπου.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΗΧΩ
Ἀστυνομικῶν ἄδων τὸ ἀνάγνωσμα

Διόρυσιν ἡμῶν ἐκ Μεσσηνίας· Οἱ ἐπὶ τῇ

τοῦ δημοσίου καθ' ἑκάστην ὥρην εὐχόμενοι εἰς τὰς φυλακὰς καὶ καταδιώκονται οἱ μὲν συλλη- φθέντες. Ὁ περονόσπορος ἡρῆμωσε τὰς σταφι- δαμπελούς καὶ ἡ καταστροφὴ εἶναι πλήρης, πε- νιχράταται δ' ἐλπίδες στηρίζονται εἰς τὰ δευ- τερεύοντα προϊόντα. Τὰ 9/10 τοῦ σταφιδόκαρ- ποῦ κατέστρεψεν ἡ ὑπόουλος νόσος, οἱ ἄνθρωποι δὲ εἶναι κυριολεκτικῶς εἰς ἀπόγνωσιν. Κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἄγριοι ἐνέσκηψαν καὶ οἱ δη- μόσιοι εἰσπράκτορες καὶ οἱ χωροφύλακες, ζητοῦν- τες τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου. Ὅσοι δὲν συλλαμβάνονται, φεύγουσιν εἰς τὰ ὄρη, συλ- λαμβανόμενοι δὲ καὶ μὴ ἐγκαταλείπουσι τὰ ἔργα καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν κτημάτων τῶν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ ὕψιστου. Τὸ δῆμόσιον πρέπει βεβαίως νὰ ἀπαιτήσῃ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ. Ἀλλ' εἰς τσαύτην δυστυχίαν, συνέσις καὶ φιλελευθρία ἔπρεπε νὰ ὑπαγορεύσῃ πρωτίστως τὴν ἐπιει- κείαν, ἔπρεπε δηλαδή νὰ ἀναβληθῇ ἡ καταδίω- ξις μέχρι τῆς συλλογῆς τῶν προϊόντων, ὥπως, οἱ μὲν φορολογούμενοι μὴ καταστραφῶσιν ἐντε- λῶς ἐκ τοῦ διωγμοῦ, τὸ δὲ δῆμόσιον μετὰ πε- ρισσοτέρων ἐλπίδων εἰσπράξῃ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅταν οἱ σήμερον ἐντελῶς γυναιὶ θὰ ἔχω- σιν ὑποσώψετε τὰ μέσα νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς νομίμους ὑποχρεώσεις τῶν. Ἀλλ' οὐ μόνον τοῦτο δὲν γίνεται, ἐπὶ προφανῇ βλάβῃ τοῦ δημοσίου καὶ ἐπὶ τελείᾳ καταστροφῇ τοσούτων πληθυ- σμῶν, ἀλλ' ἐκ περισσοῦ καταγγέλλονται καὶ φατριαστικαὶ καταχρήσεις. Οἱ τρανοὶ ὑφειλέ- ται, οἱ κομματάρχαι τῶν φίλων τοῦ ὑπουργείου, οὐδαμῶς ἐνοχλοῦνται· προνομιοῦσι αὐτοὶ περι- φέρονται ἐπιδοκιματικῶς περιφρονούντες εἰσπράκτο- ρας καὶ χωροφύλακας, καὶ ὁ διωγμὸς ἀσχετῇ κατὰ τὴν πτωχὴν, τῶν ἀντιπάλων καὶ ἀπρο- στατευτῶν. Τοῦτο εὐλόγως κορυφώνει τὴν ὀρ- γὴν τοῦ πλήθους καὶ δεινὰ ἐπαπειλοῦνται ἐκεῖ, ἐὰν μὴ λάβῃ ἔγκαιρον πρόνοιαν ἡ κυβέρνησις, καταστέλλουσα μὲν τὰς φατριαστικὰς φαυλοτή- τας τῶν ὀργάνων τῆς καὶ τῶν φίλων τῆς, ἀνα- στέλλουσα δὲ μέχρι τοῦ πέρας τῆς ἐσοδείας τὴν καταδίωξιν.

Ἐκ Κασσαλληνίας
Κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα πλημμελει- οδικείου εἰς τριμήνην φυλάκισιν, ὁ ἐνοματάρχης τῆς ἀστυφυλακῆς Ἑμμανουὴλ Μαλακούλας, ὅστις κατηγορεῖται ἐπὶ βδελυρῇ ἐγκλήματι κατὰ τοῦ Γερσίου Λοῖζου.

Ἐκ Ζακύνθου.
Εἰς ἐπίρρωσιν τῶν ὧσων γράφονται περὶ στρα- τιωτικῆς ἀστυνομίας μεταφέρμεν ἐκ τοῦ «Πα- τριώτου» Ζακύνθου τὰ ἐξῆς: «Καὶ ἄλλο ἀν- δραγάθημα ὁ ἀστυφύλαξ Κασσελάς. Κυνηγεῖ ἐνὶν ἄνθρωπον (τὸ δικτὶ δὲν γνωρίζομεν). Ἐ- καίνος εὐρίσκει μίαν θύραν ἀνοιχτήν, μπαίνει μέσα, ἀπὸ ἐκεῖ πετιέται εἰς αὐλαίς καὶ κεραμυδία καὶ γίνεται ἀφαντος. Ὁρμαεῖ εἰς τὸ σπῆτι καὶ ὁ Κασσελάς, τὸ τριγυρίζει ὅλο διὰ νὰ τὸν εὕρῃ, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν τὸν ἐπέτυχε ὑβρίζει τὰς νοι- κοκυράδας τοῦ σπιτιοῦ μετὰ τὰς χιχρότερας λόγῃ. Τὴν ἀκόλουθον μέρα, ὁ Γ. Μάλλας, σωματοφύ- λαξ τοῦ κ. Ἀργασάρη ἐπερίμενε ἀποκάτου ἀπὸ τὴν νομαρχίαν τὸν ἀρχηγόν. Ὁ Κασσελάς, κα- τὰ κἀκὴν τοῦ τύχην, περνᾷ ἐκεῖνη τὴν ὥρα ἀπὸ σιμά του. —Γιατὶ ἐπρόσβαλες μωρὲ τὸ ξένο σπῆτι; (Ἦταν ὡς φαίνεται συγγενικὸς του). Ὁ ἀστυφύλαξ, χωρὶς ν' ἀποκριθῇ, βάνει ἀμέσως τὸ χεῖρ ἐπὶ τὸν κεφαλὴν. Ἀλλὰ γρηγορότερος ὁ καλὸς σου Μάλλας, τραβάει τὸ πιστόλι, ξαρ- ματώνει τὸν Κασσελά καὶ τὸν διερθώνει... Με- τὰ τὰς φωνὰς διαβάτων καὶ γειτονῶν, κατεβαίνουν ἀπὸ τὴν νομαρχίαν Ἀργασάρης καὶ νομαρχὴς, παίρνουν ἀπὸ τὰ χεῖρᾶ τοῦ Μάλλας τὸν κεφαλὴν τοῦ ἀστυφυλακῆς, τοῦ τὸ δίνουν ὑπίσω καὶ . . . τὸ πρᾶγμα ἐκτελεσθῇ ἐννοεῖται.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΑΝΑΜΙΚΤΑ
Ὁ «Προμηθεὺς ἐν Ὀλύμπῳ». Σπα- νίως ἔργον θεατρικὸν ἀνεμείνετο μετὰ τσαύτης ἀνυπομονησίας ὅσον τὸ ἔργον τοῦ κ. Ἰωάν. Κα- λωμένου, τὸ ἐκτελεσθὲν ἀπὸ τοῦ κ. Μανώλη.

του Οίασου «Πρόδος». Πρό της διόχης του «Προμηθεύς» οι πάντες και ημείς ανεγνωρίζομεν τον κ. Καλοσύπην ως δεινόν χειριστήν του λόγου και της γραφίδος εις θέματα ὅπως ἀπέχοντα τοῦ θεάτρου, νυν ὅμως διακρίνομεν ἐν τῷ προσώπῳ του φιλόσοφον ἐκ τῶν πρωτίστων. Δραματικὸν δὲ πρώτης δυνάμεως. Διότι ὁ «Προμηθεύς» γραφεὶς, ὅπως ἐγράφη ὁ ἀποτελέσῃ τὴν μόνον θεατρικὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐποχῆς μας. Ἀπὸ τῆς συγγραφῆς καθ' ἣν αἰρεται ἡ αὐλαία μέχρι τοῦ τέλους τῆς ὁπράξεως ὅπου τελευτᾷ τὸ δράμα, δὲν διακρίνει τις εἰμὴ τὸν πλοῦτον τῶν φιλοσοφικῶν ιδεῶν τοῦ συγγραφέως καὶ τὴν ἐντεχνοὺς πλοκὴν τῶν γεγονότων, ἅτινα εἰμὴ βέβαιον ὅτι ἐταξαν τὸν κ. Καλοσύπην ἐν τῇ πρωτίστῃ θέσει τῶν ὀλίγων δραματικῶν συγγραφέων μας. Οἱ μονόλογοι τοῦ δράματος, γραμμένοι μὲ τὸ ταρνευτὸν περὶ τὰς λέξεις γνωστὸν προτέρημα τοῦ κ. Καλοσύπην, εἶνε ἀμίμητοι κινήσαντες εἰς θαυμασμὸν τὸ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον.

ὑπὸ σκηνηκὴν ἐποῖν : Μῆχρι τοῦδε μεγαλοπρεπέστερον ὡς πρὸς τὸν σκηνηκὸν διάκοσμον ἔργον δὲν ἀντιβιάσθη ἐπὶ σκηνῆς. Ὅσοι εἶδον τὸν Ἰναχον ποταμὸν, τὴν ἐξοδὸν τῶν κακῶν ἐκ τοῦ κιβωτίου, τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἔρωτος, τὴν ἐμφάνισιν τῶν Ἑρρινῶν, τὸν καταποντισμὸν τοῦ Καυκάσου, τὰς ἀμφιάσεις τῶν Ναϊάδων Ὠκεανίδων, τῶν νυμφῶν Μουσῶν, τὸ δωδεκάθερον ἐν Ὀλύμπῳ, καὶ ἐν τέλει τὸ παγκράτιον τοῦ πολιτισμοῦ δι' εἰκονικῶν παραστάσεων θὰ μᾶς δικαιώσῃ.

Ἀποφύγοντες νὰ προδῶμεν εἰς οὐδεμίαν ἀνάλυσιν ἔργου ὑφίστης σπουδαιότητος συγχάρομεν τὸν κ. Καλοσύπην καὶ ἐκ μέρους τῶν συμπολιτῶν μας, διότι κοπιᾶσας μᾶς παρουσιάσιν ἔργον τὸ ὅποιον θὰ μείνῃ ἀθάνατον.

Καὶ ἐν τέλει μίαν παρατήρησιν φιλικὴν ἐννοεῖτε. Ἡ κ. Νικολαΐδου ἐὰν δὲν θελήσῃ νὰ προφέρῃ τὸ ρῶ νὰ πύσῃ ὑποκρινόμενη τὴν Ὠκεανίδα καὶ ὁ δὲ τὴν κορυφαίαν εἰς δὲ τὸν κ. Λαζαρίδην νὰ γείνῃ ἡ παρατήρησις ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ Ἐπιμηθεύς, δὲν ὁμοιάζει μὲ τὸ τοῦ μπάρμπα-Παχουμίου τῶν «Σφουγγαράδων» οὔτε μὲ τὸν Παγκράτην τῆς «Τυχῆς τῆς Μαρίας».

Ὁ «Ἀνανίας». Οὕτως ἐπιγράφεται τὸ πολὺ ἀρίστον εἰς τοὺς Ἀθηναίους νέον ἔργον τοῦ γνωστοῦ συγγραφέως κ. Καλαποθάκη. Εἶνε συνέχεια τοῦ «Πρασίνου φουστάνου» καὶ πλέκεται ἡ ὑπόθεσις περὶ τὸν κ. Ἀνανίαν ἐρχόμενον ὅπως τελέσῃ δευτέρον γάμῳ ἐν Κερατέᾳ. Αὐτοῦ μὲ τὴν αὐτὴν κυρά-δασκάλα. Εὐρίσκει ἀντεραστὴν τὸν παντοπώλην καὶ τραβᾷ τὸν διάβολόν του.

Ἄλλο πάλιν αὐτό. Δὲν εἶναι θεατρικὸν τὸ κατωτέρω, δύναται ὅμως νὰ συγκαταλεχθῇ μετὰ αὐτῶν, διότι ἀξίζει τὸν κόπον ν' ἀπολαύσῃ κανεὶς τὸν ἄνθρωπον ὅστις ἐν ὥρᾳ μεσημβρίας κρατῶν ὀμπγάλαν—συγγνώμην κ. Νικολαΐδου—περιέρχεται τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως περιουλλέγει τοὺς λίθους τοὺς τυχόν εὐρισκόμενους ἐν αὐταῖς καὶ τοὺς ρίπτει εἰς τοὺς λακκίσκους τῶν δένδρων. Τί πράγματα ! δὲν βλέπει κανεὶς.

Καὶ ἐν τέλει ἡ πόλις μᾶς φιλοξενεῖ παρὰ τὴν Μουνυχίαν τὸ μέγα τῶν Ἀθηνῶν ἵπποδρόμιον μὲ ἐκπληκτικὰ καὶ θεαματικὰ γυμνάσια. Κεφῶς ἤλθι.

ΠΕΝΝΙΕΣ

Διὰ τὸν χρονογράφον ἡ ἐφετεινὴ θερινὴ κίνησις τῆς πόλεώς μας ἔχει νὰ ἀφήσῃ πλοῦσαν ὕλην ὃ Πεννιεύς διασκεδάσει, αὐτὸ τοῦλάχιστον λέγουσιν οὐχὶ μόνον ἐξ ἐγωισμοῦ οἱ συμπολιταί μας, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ πάντες οἱ τυχόν ἐπισκεφθέντες καὶ ἐπισκεπτόμενοι τὴν πόλιν μας εἰς ἐκ τῶν ἐξῶν παρ' ἡμῖν δημοσιογράφων, ἐπὶ πρῶτον διατρίψας ἐν Ἑσπερίᾳ διερχόμενος πρὸ τιτῶν ἡμερῶν τῆς πόλεως μας καὶ φιλοξενούμενος ἐνταῦθα, ὠνόμαζε τὴν πόλιν μας **Μάγνητα**. Κίνησις καὶ ζωηρότης παντοῦ ὀλίγος εὐρωπαϊσμός, ὀλίγη πρωτοτυπία, καὶ τί τὸ ἐνθαρρυντικόν, ἤρρισε νὰ πνέῃ ἀπὸ τινος καὶ τὸ κατ' ἐ

αὐτὸ δὲν φαίνεται διόλου θνητογενές· παρουσιάζει ὅλα τὰ ζωτικὰ σημεῖα· ἀρχίζει ἡ ἐλκυστικὴ μερικὰ ζηλότυπα βλέμματα, πρῶτον σημειῖται πρὸς αὐτὴν, ἡ ἀφύσιστος παντοῦ τὰ ἔγνη τῆς, ἡ ἀποπνεύσασα τὴν νωδρότητα, ἡ φέρονσα τὸν χρυσόν, μάλιστα τὸν χρυσόν, ἀρχίζει νὰ ἀπλώνῃ παντοῦ τὸν μαγνέον τῆς. Οἱ λόγοι οἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν τοιαύτην κίνησιν ἴσως εἶναι πολλοί. Τὸ Φάληρον ἐγκατελείφθη πλέον παρὰ τῶν Πειραιωτῶν οἵτινες πέρυσιν κατεῖχοντο ὑπὸ Φαληρομηνίας καὶ ἡ ἀτυμάρτα τοῦ τροχιοδρόμου μάτην ἐκπέμπει ἐκκωφιστικὸς συριγμός, καὶ ἡ αὐριχτρα τοῦ ὑπαλλήλου νευρικός περιεργάζεται ἐπὶ τῶν χερίων του. Ἐξόχως ὅμως ἀπολαυστικός εἶναι ὁ Πειραιεύς κατὰ τὰς νύκτας· νομίζει κανεὶς ὅτι ὅλη ἡ πόλις δὲν κοιμάται, ἀρθεῖται θέατρα—ὁ ὅλον ἔπτα, τὰ σπανοῦρα ἐξέλιπον, αἱ ἀμαμέδες ἀπεσκορακίσθησαν· αὐτὴν αὐτῶν ἡ κλασικὴ παντομίμα μὲ τὸν ἱππότην Παντελίδην ἀρχίζει νὰ κατακτᾷ συμπαθείας τὸ κομμενδύλλιον, τὸ δράμα, ὅλα ὅλα θαυμάσια. Τὸ κέντρον ὅμως τῆς Πειραικῆς ζωῆς εἶναι ἡ Μουνυχία· ἕνα μπουκετάκι μὲ μερικὰ ἕνα νησιώτικα ἄνθη, πλουσιώτατον, ἀρωματικόν καὶ ἡ κίνησις, ἡ εὐθυμία, ὃ γέλωτος ἐκσπῶσιν πέραν ἐκεῖ εἰς τὴν ρομαντικὴν Φρεαττιᾷ μὲ τὰ εὐεργετικὰ vis-a-vis εἰς τὰ ὅποιον ἐναντιορρήσις ὁ Πειραιεύς οφείλει παλὺ ἐκ τῆς κινήσεώς του καὶ ὅλα αὐτὰ ἐφέτος διὰ πρώτην φοράν ἐνδύμα γίγαντος· δρόμοι ἀτυμάρτα, δρόμοι μὲ χωρὶς κανένα ἐμπόδιον καὶ Ἀθηναῖοι πολλοὶ καὶ ὅλα βράδυ στὸν Πειραιᾶ, στὸν περίπατόν μας καὶ τώρα ὅτε ἀναφέραμεν τοὺς γείτονάς μας δὲν θὰ παραλείψωμεν καὶ μίαν ἐπιθυμίαν τους· καὶ τὸσση μάλλον καθ' ὅσον ἡ ἐπιθυμία τῶν εἶναι καὶ ἐπιθυμία ἡμῶν· ἡ μουσικὴ μπόρει κάλλιστα νὰ κατανέμῃ συχνότερον.

Τὰ μπάνια ἐφέτος, ἕνα κέντρον ἀπολαυστικώτατον· ἡ Φρεαττιὰ χαμῶνιεν διὰ πρώτην φοράν· τὸ πρῶτον μάλιστα ξετελλοῦνται κατὰ τὰς 10 ἡ ὥρα εἶναι γεμάτη ἀπὸ γυναικώδεσμον ὃ ὅποιον ἐν γυναικώδεσμον ἀρμονικῶν τῶν μετὰ τῶν τοῦ ἀντιθέτου γένους λαμβάνουσι τὸ λίτον πρῶτον τῶν εἰς τοῦ Μπαρμπά-Νικέλα καὶ ὕστερα τὸ βράδι στὴ Μουνυχίᾳ καὶ χαμῶνιεν πορὰ στὴ σπηλιά. Πανταγοῦ κίνησις, πανταγοῦ ζωὴ· καθεὶς ἀπὸ καὶ ἀπὸ ἕνα ὁμίον· καὶ ὃ κόσμος εὐθυμῶν τέρπεται καὶ παρὰ τὸν φλοῖτον τῆς θαλάσσης ὃ κόσμος λησμονεῖ πρὸς στιγμήν τὰς βιωτικὰς θλίψεις, τὰς κοινωνικὰς περιπετείας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Διήλθον ἐνταῦθα ἐκ τῶν λουτρῶν, μεταβαίνοντες εἰς τὴν φίλην πατρίδα ὁ κ. Γ. Ι. Κορινναῖος μετὰ τῆς ἀξιοτίμου συζύγου του.

Ἐπίσης ἀφίκετο ἐνταῦθα μεταβαίνων εἰς Κῦθρον ὁ κ. Κωνστ. Κατσούλης.

Ἀνεχώρησεν διὰ Κῦθρον ὁ κ. Ἀντώνιος Διακάκης ἔμπορος.

Ἀφίκετο ἐνταῦθα μεταβαίνων εἰς τὴν ἐν Κιάτῳ νέαν θύσαν τοῦ, ὃ τέως γραμματεὺς τοῦ ἐιρηνοδικείου Γυθείου καὶ κάλλιτος ὑπάλληλος κ. Β. Πετρέγιλος.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων» Ὁ Μιχαὴλ Πρωτοψάλτης ὁ διακριτογράφος τῶν «Κυθήρων», δὲν ἔχει χαμῶνιεν σχίσιν μὲ ἐμὲ ὅστις εἶναι διανομέας τῆς «Ἐφημ. τῶν Συζητήσεων» καὶ πρῶτον διανομέας τοῦ τηλεγραφεῖου Πειραιῶς. Οὗτος ὠνομάζεται Μιχ. Ἐμ. Πρωτοψάλτης καὶ εἶναι καλαποδοποιὸς ἐν Ἀθήναις.

Μιχ. Παναγ. Πρωτοψάλτης.

ΣΤΑΔΙΟΝ

Πλοῦσιον τὴν ὕλην ἐξέδωκε καὶ τὸ δὸν φυλλάδιον τοῦ μόνου πειραικῶν περιοδικῶν τὸ «Στάδιον», ὅπερ ὡς εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα τυγχάνει τῆς θερμῆς υποστήριξης τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, ὡς ἀνταποκρινόμενον εἰς τὰς προσδοκίας αὐτῶν καὶ πληρὺν ἐπιστητοτάτην ἑλλειψιν. Περιεχόμενα : Ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα : Ἐκ Πειραιῶς εἰς Μυκῆνας, Τίρυνθα, Κεφαλαί, Ἄργος, Ναύπλιον, ὑπὸ ΙΑΚ. Χ. Δ. — Τὸ νησιωτικόν, διήγημα ὑπὸ ΔΗΜ. Ι. ΠΑΝΑΓΟΥ. — Ἐταιρία ὁ Ἑλληνομυθῶν, ὑπὸ Η. Ε. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗ. — Τὸ μαρμαρινὸν φύλλον ὑπὸ ΛΑΕΚΟΥ ΒΡΑΧΝΟΥ. — Ἡθικὴ ἀνοδοδότη : Πρὸς τὰς νεανίδας, οἶκος, ἡ διὰ θυγατέρας ἀρμόλουσα φροντίς. — Ὀρκος, ποίημα ὑπὸ ΦΩΚ. ΠΑΝΑ. — Θεατρικὴ Ἐπιθεώρησις : Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος, Βασίλειος Στεφάνου κ.τ.λ. — Ἡ ὁρατὴν ὑπὸ XAVIER MARMIER. — Ἀρχαιολογικὰ : Μαγνησίς ἐπὶ Μαϊάνδρῳ καὶ τὰ ἀρχαιολογικὰ αὐτῆς κεφαλὴν ὑπὸ Ν. ΠΕΤΡΗ. — Τερπνὰ καὶ ὠφέλιμα : Ἡγεμονικὸν εἰδύλλιον, Ἰαπωνικὸν ἴδιον, ἡ μέθη ἐν Ρωσίᾳ, τῆς στιγμῆς. — Χρονικά. — Πνευματικαὶ ἀσκήσεις. — Ἀλληλογραφία. — Ἀνταποκρίται τοῦ «Σταδίου».

ΚΟΝΙΑΚ ΕΚΛΕΚΤΟΝ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Πρὸς 1.70 μόνον ἡ ὥρα καὶ διάφορα ἄλλα ποτὰ ὑποκαταστά. **Κονιακ, Κονιακ, Κονιακ**, ἀπάντα εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς, εὐρίσκονται εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη κατὰστῆμα ἡ «Ποικίλλια» τοῦ **Α. Π. Κουρηνῶς**. Διανομέας.

ΑΤΜΟΜΥΛΟΙ ΛΟΥΜΟΥ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

136

Ἐπιδοσίων κείποτε ἐλάχιστον κέρδος ἐν τῇ καταναλώσει δημοσιεύω καθ' ἑκαστὴν τιμολόγιον πρὸς γνῶσιν τῶν καταναλωτῶν ἀξιοῦν οὐς ἀφίνο νὰ κρίνωσι περὶ τῆς ποιότητος αὐτῶν μετ' αὐστηρὰν δοκιμασίαν καὶ παρακαλῶ ν' ἀπεφθῶσι περὶ τῆς κληθείας ἀναδεχόμενος πασας τὰς πρὸς τοῦτο ἐξηγήσεις.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΙΤΟΙΣ

Σιμεγδάλια ἀρίστης ποιότητος λεπ.	44
Ἀλευροσιμεγδάλια	41
Ἀζύμα Ρωσίας ἐκλεκτῆς Α'	40
Ἀλευρα ΑΑΑ	38
» ΑΑ	36
Ἀλευρα Πιτυρτζα	33
» Δεύτερη	32
» Τρίτη	29
Πέτυρτζα Χονδρὰ	12
» Πόζα	12

Διὰ δὲ τοὺς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀγοραστὰς ἐκπίπτουνται αἱ ἀνωτέρω τιμαὶ κατὰ λεπτὰ 6 κατ' ὅσον ἐντός τῶν πιτύρων.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΝΕΝΕ

Συνιστῶμεν τοῖς συμπατριώταις ἡμῶν τὸ **Ξενοδοχεῖον** τοῦ γνωστοῦ διὰ τὴν λαμπρὰν μαγειρικὴν τοῦ συμπολίτου μας **Θεοδωροῦ Νενέ**, κείμενον παρὰ τὴν ἀγορὰν εἰς τὰ καταστήματα Πλατῶν καὶ ἐντός τοῦ οἴκου πωλείου Κανελλοπούλου. Οἱ Κυθῆριοι πάντες πρέπει νὰ τιμωροῦμεν αὐτόν.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ Α. ΔΙΑΚΑΚΗ

ΕΝ ΑΛΛΙΩ

Ὁ κ. Α. Διακάκης ἀγοραστὰς καὶ ἑτέρον ταχυπλοῦν ἀτμόπλοιον τὴν «Μίναν» ἣν ἐκείνητος ἡ Ἐταιρία Ρουθ, εἰδοποιεῖ τὸ Σ. κοινὸν ὅτι καθιστὰ ἤδη ἐβδομαδικὰς τὰς εἰς τὰ παλαιὰ τῆς Ἐπιθ. Ἀμφοτέρων τῶν Κυθήρων κλπ. προσηγύσεις ὡς ἐξῆς.

Ἀνὰ πᾶν **Σάββατον**, ὥραν 8 π. μ. ἡ ἀναχώρη ἐν τῶν ὁδῶν ἀτμοπλοίων τοῦ δικ. καὶ ἐκείθεν τὴν 10 π. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ ἀναχωρῇ κατ' εὐθείαν διὰ Μονεμβασίαν Κῦθρον καὶ Νεάπολιν. ὁπότεν ὁ ἀναχωρῇ τὴν προῖαν τῆς Δευτέρας καὶ προσηγύζον εἰς τὰ αὐτὰ μέρη θὰ ῥθάνῃ τὸ μεσονύκτιον τῆς ἰδίας ἡμέρας εἰς Πειραιᾶ, ἐνθα διανυκτερεύον θὰ ἀναχωρῇ τὴν προῖαν τῆς Τρίτης διὰ Ἀχέριον, καταφθάνον ἐκεῖ τὴν μεσημβρίαν.

Ἀνὰ πᾶσαν **Τετάρτην**, τὴν μεσημβρίαν, ἀκριβῶς θὰ ἀναχωρῇ τὴν Πέμπτην π. μ. καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ἡμερῶν θὰ καταφθάνῃ εἰς Ἀχέριον τὴν μεσημβρίαν τῆς Παρασκευῆς.

Ἐκαστὴν δὲ **Κυριακὴν**, τὴν μεσημβρίαν ἀκριβῶς, ὁ ἀναχωρῇ διὰ Κέαν καὶ Κῦθρον, ὁπου διανυκτερεύον θὰ καταφθάνῃ εἰς Ἀχέριον τὴν Δευτέραν, προσηγύζον πάλιν εἰς Κέαν.

Τὸ δρομολόγιον τοῦτο ἄρχεται τακτικῶς ἀπὸ τῆς 26ης λήγοντος μηνός.

Διὰ πληρεσμέρας πληροφορίας ἀποταχθέντες βουλούμενος εἰς τὸν Πειραιᾶ πρὸς τὸν Ἐταιρείας κ. Πολ. Παυλάκη (Ὀνομαστικὸς πλοῖον Τρακαχῆ).

Γνωστὸν δὲ καθιστὰ τοῖς ἐκ Κυθήρων καταγομένοις ὅτι κατ' αὐτὰς συμβαλλήσεται καὶ τὰ τῆς Ἐταιρείας τῶν Σιδηροδρόμων Ἀχέριον ὁπως καταστήσῃ τὰς γραμμὰς Κέας, Κῦθρον, Γαυρίου, Μπατσίς καὶ Σύρου, ὅσον τὸ δυνατόν εὐνῶς καὶ ὀλιγοῦρους.

Ἐν Ἀχέριῳ τῇ 25 Μαρτίου 1894.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐταιρείας).

Ἀντιπρόσωπος τοῦ **Φηκτροποιεῖου** Πειραιῶς Α. Σιμεγδάλη ἐν Σμύρῃ :

Δημ. Π. Ταστάλιος.

ΤΥΠΟΙΣ «ΣΤΑΔΙΟΥ» ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ